

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอเป็นตารางประกอบความ
เรียง เป็น ๒ ส่วน คือ

ส่วนที่หนึ่ง ลักษณะของตัวอย่างประชากรในการวิจัยและปัญหาในการปฏิบัติ
การพยาบาล

ส่วนที่สอง ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังของพยาบาลจิตเวชกับพฤติกรรม
เผชิญภาวะเครียดในการปฏิบัติกรพยาบาล

ตารางที่ ๑ จำนวนและร้อยละของพยาบาลจิตเวชจำแนกตามตำแหน่ง ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน
ในโรงพยาบาลจิตเวช และการศึกษาทางการพยาบาลจิตเวช

ภูมิหลังของพยาบาลจิตเวช	จำนวน	ร้อยละ
ตำแหน่ง		
พยาบาลประจำการ	๑๑๐	๕๐.๒
หัวหน้าตึก	๓๓	๓๕.๒
ผู้ตรวจการ	๑๔	๖.๕
ผู้บริหารอื่นๆ	๑๔	๕.๓
ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลจิตเวช		
๑ - ๕ ปี	๔๔	๓๘.๓
๖ - ๑๐ ปี	๕๒	๒๕.๐
๑๑ - ๑๕ ปี	๕๓	๒๕.๕
๑๖ - ๒๐ ปี	๑๔	๕.๕
๒๑ - ๒๕ ปี	๔	๓.๓
๒๖ - ๓๐ ปี	๒	.๕
การศึกษาทางการพยาบาลจิตเวช		
การพยาบาลจิตเวชระดับการพยาบาลขั้นพื้นฐาน	๕๕	๒๕.๑
การพยาบาลจิตเวชระดับหลังการพยาบาลขั้นพื้นฐาน	๑๕๒	๖๕.๕๑
หลักสูตรอื่น ๆ	๑๒	๕.๔๔

จากตาราง ตัวอย่างประชากรประกอบด้วยพยาบาลประจำการร้อยละ ๕๐.๒ พยาบาล
ผู้บริหารร้อยละ ๕๕.๕ เป็นพยาบาลที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลจิตเวชมาเป็นระยะเวลา ๑-๕ ปี ร้อยละ
๓๘.๓ ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลจิตเวชมาเป็นระยะเวลา ๖-๑๐ ปี ร้อยละ ๒๕.๐ ปฏิบัติงานใน
โรงพยาบาลจิตเวชมาเป็นระยะเวลา ๑๑-๑๕ ปี ร้อยละ ๒๕.๕ ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลจิตเวชมาเป็น
ระยะเวลานานกว่า ๑๐ ปี เป็นส่วนน้อยคือร้อยละ ๑๑ ส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาทางการพยาบาลจิตเวช
ระดับหลังการพยาบาลขั้นพื้นฐาน คือร้อยละ ๖๕.๕๑ ได้รับการศึกษาทางการพยาบาลจิตเวช ระดับการ
พยาบาลขั้นพื้นฐาน ร้อยละ ๒๕.๑ ได้รับการศึกษาเพิ่มเติมทางการพยาบาลจิตเวช จากหลักสูตรอื่น ๆ
เป็นส่วนน้อย คือร้อยละ ๕.๔๔

ตารางที่ ๒ จำนวนและร้อยละของพยาบาลจิตเวชจำแนกตามจำนวน
เหตุการณ์ในชีวิตในรอบ ๑ ปีที่ผ่านมา

จำนวนเหตุการณ์ในชีวิต	จำนวน	ร้อยละ
๐ - ๕ เหตุการณ์	๔๔	๒๔.๖๕
๖ - ๑๐ เหตุการณ์	๖๗	๓๐.๕๕
๑๑ - ๑๕ เหตุการณ์	๔๔	๒๐.๐๕
๑๖ - ๒๐ เหตุการณ์	๒๕	๑๓.๒๕
๒๑ - ๓๒ เหตุการณ์	๒๕	๑๑.๕๑
รวม	๒๑๕	๑๐๐

จากตาราง ในรอบ ๑ ปีที่ผ่านมา พยาบาลจิตเวชประสบกับ
๖-๑๐ เหตุการณ์ ร้อยละ ๓๐.๕๕ ประสบกับเหตุการณ์ในชีวิต ๐-๕
เหตุการณ์ ร้อยละ ๒๔.๖๕ ประสบกับเหตุการณ์ในชีวิต ๑๑-๑๕ เหตุการณ์
ร้อยละ ๒๐.๐๕ ประสบกับเหตุการณ์ในชีวิต ๑๖-๒๐ เหตุการณ์ ร้อยละ
๑๓.๒๕ ประสบกับเหตุการณ์ในชีวิตมากกว่า ๒๐ เหตุการณ์ เป็นส่วนน้อย
ที่สุด คือร้อยละ ๑๑.๕๑

ตารางที่ ๓ จำนวนและร้อยละของพยาบาลจิตเวชจำแนกตามปัญหาในการปฏิบัติการพยาบาลและตำแหน่ง

ปัญหาในการปฏิบัติการพยาบาล	พยาบาลประจำการ		พยาบาลผู้บริหาร		รวม จำนวน
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เกี่ยวข้องกับตนเอง	๒๔	๖๐	๑๖	๔๐	๔๐
เกี่ยวข้องกับผู้ป่วย	๒๒	๕๓.๖๖	๑๔	๔๖.๓๔	๔๑
เกี่ยวข้องกับญาติผู้ป่วย	๖๕	๔๙.๖๐	๓๓	๕๒.๔๐	๑๓๘
รวม	๑๑๑		๑๐๘		๒๑๙

จากตาราง พบว่าผู้ที่รับรู้ว่ามีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับญาติผู้ป่วยเป็นปัญหาสำคัญสำหรับตนเองนั้น เป็นพยาบาลประจำการ ร้อยละ ๔๙.๖ และพยาบาลผู้บริหาร ร้อยละ ๕๒.๔ ผู้ที่รับรู้ว่ามีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับผู้ป่วยเป็นปัญหาสำคัญสำหรับตนเองเป็นพยาบาลประจำการ ร้อยละ ๕๓.๖๖ และพยาบาลผู้บริหาร ร้อยละ ๔๖.๓๔ ผู้ที่รับรู้ว่ามีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับตนเองเป็นปัญหาคrucial นั้นประกอบด้วย พยาบาลประจำการ ร้อยละ ๖๐ และพยาบาลผู้บริหาร ร้อยละ ๔๐

ตารางที่ ๔ จำนวนและร้อยละของพยาบาลจิตเวชจำแนกตามปัญหาในการปฏิบัติกรพยาบาลและ
ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลจิตเวช

ปัญหาในการปฏิบัติกรพยาบาล	๑-๕ ปี		๖-๑๐ ปี		๑๑-๓๐ ปี		รวม จำนวน
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เกี่ยวข้องกับตนเอง	๒๐	๕๐	๑๐	๒๕	๑๐	๒๕	๔๐
เกี่ยวข้องกับผู้ป่วย	๑๔	๓๕.๑๕	๑๒	๒๙.๒๗	๑๕	๓๖.๕๕	๔๑
เกี่ยวข้องกับญาติผู้ป่วย	๕๒	๓๙.๖๘	๓๐	๒๑.๙๕	๕๖	๕๐.๕๕	๑๓๘
รวม	๘๖		๕๒		๘๑		๒๑๙

จากตาราง พบว่าผู้ที่รับรู้ว่ามีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับญาติผู้ป่วยเป็นปัญหาสำคัญสำหรับตนเองนั้น เป็นพยาบาลที่ปฏิบัติงานมาเป็นระยะเวลา ๑-๕ ปี ร้อยละ ๓๙.๖๘, ๖-๑๐ ปี ร้อยละ ๒๑.๙๕ และ ๑๑-๓๐ ปี ร้อยละ ๕๐.๕๕ ผู้ที่รับรู้ว่ามีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับผู้ป่วยเป็นปัญหาสำคัญสำหรับตนเองนั้น เป็นพยาบาลที่ปฏิบัติงานมาเป็นระยะเวลา ๑-๕ ปี ร้อยละ ๓๕.๑๕, ๖-๑๐ ปี ร้อยละ ๒๙.๒๗ และ ๑๑-๓๐ ปี ร้อยละ ๓๖.๕๕ ผู้ที่รับรู้ว่ามีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับตนเองเป็นปัญหาสำคัญที่สุดนั้น เป็นพยาบาลที่ปฏิบัติงานมาเป็นระยะเวลา ๑-๕ ปี ร้อยละ ๕๐, ๖-๑๐ ปี ร้อยละ ๒๕ และ ๑๑-๓๐ ปี ร้อยละ ๒๕

ตารางที่ ๕ จำนวนและร้อยละของพยาบาลจิตเวชจำแนกตามปัญหาในการปฏิบัติการพยาบาลและการศึกษาทางการพยาบาลจิตเวช

ปัญหาในการปฏิบัติการพยาบาล	ขั้นพื้นฐาน		หลังขั้นพื้นฐาน		รวม จำนวน
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เกี่ยวข้องกับตนเอง	๑๖	๕๐	๒๔	๖๐	๔๐
เกี่ยวข้องกับผู้ป่วย	๑๒	๒๙.๒๗	๒๙	๗๐.๗๓	๔๑
เกี่ยวข้องกับญาติผู้ป่วย	๓๔	๒๗.๕๔	๑๐๐	๗๒.๔๖	๑๓๔
รวม	๖๒		๑๕๓		๒๑๕

จากตาราง ผู้ที่รับรู้ว่ามีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับญาติผู้ป่วย เป็นปัญหาสำคัญสำหรับตนเองนั้น เป็นพยาบาลที่ได้รับการศึกษาทางการพยาบาลจิตเวช ระดับการพยาบาลขั้นพื้นฐานร้อยละ ๒๗.๕๔ ระดับหลังการพยาบาลขั้นพื้นฐานร้อยละ ๗๒.๔๖ ผู้ที่รับรู้ว่ามีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับผู้ป่วย เป็นปัญหาสำคัญสำหรับตนเองนั้น เป็นพยาบาลที่ได้รับการศึกษาทางการพยาบาลจิตเวช ระดับการพยาบาลขั้นพื้นฐานร้อยละ ๒๙.๒๗ ระดับหลังการพยาบาลขั้นพื้นฐานร้อยละ ๗๐.๗๓ ผู้ที่รับรู้ว่ามีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับตนเอง เป็นปัญหาสำคัญนั้น เป็นพยาบาลที่ได้รับการศึกษาทางการพยาบาลจิตเวช ระดับการพยาบาลขั้นพื้นฐานร้อยละ ๕๐ ระดับหลังการพยาบาลขั้นพื้นฐานร้อยละ ๖๐

ตารางที่ ๖ จำนวนและร้อยละของพยาบาลจิตเวชจำแนกตามปัญหาในการปฏิบัติกรพยาบาล และเหตุการณ์ในชีวิต ในรอบ ๑ ปี ที่ผ่านมา

ปัญหาในการปฏิบัติกรพยาบาล	๐-๕		๖-๑๐		๑๑-๑๕		๑๖-๓๒		รวม จำนวน
	เหตุการณ์ จำนวน	ร้อยละ	เหตุการณ์ จำนวน	ร้อยละ	เหตุการณ์ จำนวน	ร้อยละ	เหตุการณ์ จำนวน	ร้อยละ	
เกี่ยวข้องกับตนเอง	๑๓	๓๒.๕	๑๐	๒๕	๑๐	๒๕	๓	๑๓.๕	๔๐
เกี่ยวข้องกับผู้ป่วย	๑๑	๒๖.๘๓	๑๒	๒๙.๒๓	๕	๑๒.๒๐	๑๓	๓๑.๓๐	๔๑
เกี่ยวข้องกับญาติผู้ป่วย	๓๐	๒๑.๓๔	๔๕	๓๒.๖๑	๒๓	๑๘.๕๓	๓๖	๒๖.๐๘	๑๓๔
รวม	๕๔		๖๗		๔๘		๕๖		๒๑๕

จากตาราง พบว่าผู้ที่รับรู้ว่ามีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับญาติผู้ป่วยเป็นปัญหาสำคัญสำหรับตนเองนั้น เป็นพยาบาลที่ประสบเหตุการณ์ในชีวิตในรอบ ๑ ปี ที่ผ่านมา ๐-๕ เหตุการณ์ ร้อยละ ๒๑.๓๔, ๖-๑๐ เหตุการณ์ ร้อยละ ๓๒.๖๑ ๑๑-๑๕ เหตุการณ์ ร้อยละ ๑๘.๕๓ และ ๑๖-๓๒ เหตุการณ์ ร้อยละ ๒๖.๐๘ ผู้ที่รับรู้ว่ามีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับผู้ป่วยเป็นปัญหาสำคัญสำหรับตนเองนั้น เป็นพยาบาลที่ประสบเหตุการณ์ในชีวิต ๐-๕ เหตุการณ์ ร้อยละ ๒๖.๘๓, ๖-๑๐ เหตุการณ์ ร้อยละ ๒๙.๒๓, ๑๑-๑๕ เหตุการณ์ ร้อยละ ๑๒.๒๐ และ ๑๖-๓๒ เหตุการณ์ ร้อยละ ๓๑.๓๐ ผู้ที่รับรู้ว่ามีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับตนเองเป็นปัญหาสำคัญนั้นเป็นพยาบาลที่ประสบเหตุการณ์ในชีวิต ๐-๕ เหตุการณ์ ร้อยละ ๓๒.๕ ๖-๑๐ เหตุการณ์ ร้อยละ ๒๕, ๑๑-๑๕ เหตุการณ์ ร้อยละ ๒๕ และ ๑๖-๓๒ เหตุการณ์ ร้อยละ ๑๓.๕

ส่วนที่ ๒ ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังของพยาบาลจิตเวชกับพฤติกรรมเผชิญภาวะ
เครียดในการปฏิบัติการพยาบาล

ตารางที่ ๘ คำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งของพยาบาลจิตเวชกับ
พฤติกรรมเผชิญภาวะเครียดในการปฏิบัติการพยาบาล

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ตำแหน่งกับพฤติกรรมเผชิญภาวะเครียดแบบมุ่งแก้ไข ปัญหา	.๐๘๘๕
ตำแหน่งกับพฤติกรรมเผชิญภาวะเครียดแบบมุ่งแก้ไข อารมณ์	.๐๖๐๑

จากตาราง พบว่าตำแหน่งของพยาบาลจิตเวชไม่มีความสัมพันธ์กับ
พฤติกรรมเผชิญภาวะเครียดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .๐๕

ตารางที่ ๘ คำสัมพันธ์สหสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่ปฏิบัติงานใน
โรงพยาบาลจิตเวชกับพฤติกรรมเผชิญภาวะเครียดในการ
ปฏิบัติการพยาบาล

คำสัมพันธ์สหสัมพันธ์

ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลจิตเวช
กับพฤติกรรมเผชิญภาวะเครียดแบบมุ่งแก้ไข
ปัญหา

.๐๔๗๕

ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลจิตเวช
กับพฤติกรรมเผชิญภาวะเครียดแบบมุ่งแก้ไข
อารมณ์

.๐๔๐๒

จากตาราง พบว่าระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลจิตเวช
ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเผชิญภาวะเครียดในการปฏิบัติการพยาบาล
อย่างมีนัยสำคัญระดับ .๐๕

ตารางที่ ๕ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาทางการพยาบาลจิตเวช
กับพฤติกรรมเผชิญภาวะเครียดในการปฏิบัติการพยาบาล

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

การศึกษาทางการพยาบาลจิตเวชกับ พฤติกรรมเผชิญภาวะเครียดแบบมุ่งแก้ไขปัญหา	.๐๐๕๔
การศึกษาทางการพยาบาลจิตเวชกับ พฤติกรรมเผชิญภาวะเครียดแบบมุ่งแก้ไขอารมณ์	.๐๕๑๓

จากตาราง พบว่าการศึกษาทางการพยาบาลจิตเวชไม่มีความ
สัมพันธ์กับพฤติกรรมเผชิญภาวะเครียดอย่างมีนัยสำคัญระดับ .๐๕

ตารางที่ ๑๐ คำสัมพันธ์สหสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ในชีวิตกับพฤติกรรม
เผชิญภาวะเครียดในการปฏิบัติกรพยาบาล

คำสัมพันธ์สหสัมพันธ์

เหตุการณ์ในชีวิตกับพฤติกรรมเผชิญภาวะ
เครียดแบบมุ่งแก้ไขปัญหา

.๑๔๑๖๘ *

เหตุการณ์ในชีวิตกับพฤติกรรมเผชิญภาวะ
เครียดแบบมุ่งแก้ไขอารมณ์

.๐๘๕๔๗

*p. < .๐๕

จากตาราง พบว่าเหตุการณ์ในชีวิตมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ
พฤติกรรมเผชิญภาวะเครียดแบบมุ่งแก้ไขปัญหามีนัยสำคัญทางสถิติ
ระดับ .๐๕ แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเผชิญภาวะเครียดแบบมุ่งแก้ไข
อารมณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .๐๕